

KIADJA AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET” ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.

AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj:

Egész évre 12 pengő, fél évre 6 pengő.

♦ Külföldre egész évre 16 pengő. ♦

Előfizetési díjakat és hirdetések az Országos Halászati Egyesület (Budapest, V, Országház-tér 11. II. em. 213.) fogad el.

Kéziratok és szakkérdések a szerkesztőség címére küldendők.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, M. KIR. HALÉLETTANI KISÉRLETI ÁLLOMÁS (II, DEBRŐI-ÚT 15. SZÁM.)

TARTALOM: — Hivatalos rész. — A mesterséges halastavak általános kereseti adója. Dr. Tóth Miklós. — Kecsege és tokfélék. Báró Szurmay Sándor. — Pontyjárás. — L. Kiss Aladár. — Társulatok—Egyesületek. — Irodalom—Könyvismertetés. — Vegyesek. — Árjegyzés. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

HIVATALOS RÉSZ.

Az 1925. évi XLIII. törvénycikk

a halászatról szóló 1888 : XIX. törvénycikk módosításáról és kiegészítéséről.

(Folytatás.)

20. §. Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és egymilliókettőszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

a) aki anélkül halászik, hogy saját részére vagy segédjei vagy munkásai részére halász-jegyet váltott volna;

b) aki más névre szóló vagy olyan halászejeggyel halászik, amelynek érvényessége megszűnt;

c) aki halászejegyet használatra másnak adja át;

d) aki hamisított halászejeggyel halászik vagy halásztat.

21. §. Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és kettőszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

a) aki halászejegyet halászat közben nem tartja magánál;

b) aki halászejegyet az 1888 : XIX. t.-c. 9. §-a szerint, illetőleg a jelen törvény 8. §-a szerint, ellenőrzésre jogosult egyénnek felszólítás ellenére meg nem mutatja.

22. §. Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és egy hónapig terjedhető elzárással, valamint nyolcszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

a) aki kábító, mérgező vagy robbanó szerrel halászik, vagy az ily szereket másnak halászat céljára megszerzi vagy eladja, vagy az így megölt halat a vízből kifogja vagy áruba bocsátja;

b) aki a halászati kihágáson tettenérőt veszélyesen fenyegeti, vagy ellene erőszakot használ;

c) aki vizet a jelen törvény 9. §-ának b) pontja ellenére lecsapol vagy felfog;

d) aki a jelen törvény 11. §-a alapján megszabott legrovidebb méretnél kisebb halat (halivadékot) fogyasztás céljára engedély nélkül (12. §.) kifog vagy áruba bocsátja.

Két hónapig terjedhető elzárással és egymilliókettőszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő az, aki az első bekezdés a) pontjában meghatározott kihágás elkövetésére élete tizennyolcadik évét még be nem töltött ifju egyén közreműködését veszi igénybe.

23. § Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és egymilliókettőszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

a) az a hivatásos halász (halászatot saját kezelésében űző tulajdonos, bérlő, halászgazda, halászegény, részes halász), aki a 8. §. 1. bekezdése ellenére fogásra kész állapotban levő halászó eszközzel oly víz partján jár, amelyben halászni nem jogosult, vagy az említett eszközzel ilyen vizen közlekedik, vagy ily eszközt a víz partján vagy a vizen levő víziművön tart, avagy idegen vízterületen a halászatra jogosultnak engedélye nélkül halászik;

b) az a hivatásos halász, aki a 10. §-ban említett általános tilalmi idő alatt nyílt vízből halat fog, vagy az egyes halfajra megállapított tilalom alá eső halat kifogása után az anyavízbe rögtön vissza nem juttatja;

c) aki árvíz kiöntéséből a halaknak a mederbe visszatérését szándékosan akadályozza (1888 : XIX. t.-c. 2. §.);

d) aki az általa vagy közreműködésével törvény ellenére fogott halat áruba bocsátja. (Jelen törvény 14. §.)

24. §. Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és hatszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

a) a hivatásos halásznak (23. §. a) pont) nem

tekinthető olyan egyén, aki a 8. §. 1. bekezdése ellenére fogásra kész állapotban levő halászó eszközzel oly víz partján jár, amelyben halászni nem jogosult, vagy az említett eszközzel ilyen vizen közlekedik, vagy ily eszközt a víz partján, vagy a vizen levő viziművön tart, avagy idegen vízterületen a halászatra jogosultnak engedélye nélkül halászik;

b) a hivatásos halásznak (23. §. a) pont) nem tekinthető olyan egyén, aki a 23. §. b) pontjában meghatározott cselekményt elköveti;

c) aki a jelen törvény 9. §-ának c—e) pontjaiban foglalt rendelkezések valamelyikét megszegi vagy kiátsza;

d) aki olyan halat bocsát áruba, amelyről tudja, hogy más jogosulatlanul fogta;

e) aki álcázva vagy magát egyébként felismerhetetlenné téve halászik;

f) aki a halászatra jogosultat az 1888: XIX. t.-c. 12. §-ának első bekezdésében megállapított jogának gyakorlatában szándékosan akadályozza.

25. §. Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és kétszáz- száz- ezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

a) aki a tilalmi idő alatt halat szállít, vagy áruba bocsát anélkül, hogy a községi előjáróság bizonyítványával (15. §.) tudná igazolni, hogy az ily halat a tilalmi idő előtt fogták, vagy azt, hogy a hal zárt vízből, esetleg külföldről származik;

b) aki az 1888: XIX. t.-c. 11. vagy 17. §-ában említett terület határainak megjelölésére szolgáló táblát más helyre áttesz, olvashatatlanná teszi vagy bemocskolja;

c) aki a jelen törvény 12. §-ának első bekezdése alapján elrendelt korlátozást meg nem tartja, vagy az ily tilalmat megszegi;

d) aki kíméleti téren általános tilalom idején a 13. §. második bekezdésében tiltott cselekményt követ el.

26. § Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és kétszáz- ezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

a) aki mint halászati társulatnak tagja, vagy halászati társulat vízterületének bérlője a halászatot a földművelésügyi miniszter által jóváhagyott üzemtervtől eltérően gyakorolja, vagy a halászatnak az üzemterv szerinti gyakorlását akadályozza;

b) aki a jelen törvény 6. §-ának utolsó bekezdésében foglalt rendelkezésnek nem tesz eleget;

c) aki a kifogott halzsákmányról a jelen törvény 5. §-ában megszabott könyvet nem vezeti vagy abba valótlant adatot jegyez;

d) az a halászatra jogosult, aki oly vízszakaszon halászik, amelyen a halászat gyakorlását a földművelésügyi miniszter a jelen törvény 18. §-a alapján felfüggesztette.

(Folyt. köv.)

A mesterséges halastavak általános kereseti adója.

Irta: Dr. Tóth Miklós budapesti ügyvéd.

A m. kir. pénzügyminiszter ur 1925. évi január hó 29. napján kelt 19,900/925. P. M. sz. rendeletével kimondotta, hogy a mesterséges halastavakból származó jövedelem általános kereseti adó alá tartozik. Az Országos Halászati Egyesület választmánya ezt a pénzügyminiszteri rendeletet a magyar haltenyésztés érdekeinek

szempontjából sérelmesnek és azonfelül törvényellenesnek találta, miért is beadvánnyal fordult a m. kir. pénzügyminiszter urhoz, kérvén, hogy a mesterséges halastavakból származó jövedelemnek általános kereseti adóval való megrovásától tekintsen el. A pénzügyminiszter ur ennek a kérelemnek nem adott helyt, úgy hogy a halastó-tulajdonosok részére nem maradt más út, mint az általános kereseti adó kivétel ellen panasszal fordulni a m. kir. Közigazgatási Birósághoz.

Az egyik magyarországi halastó-tulajdonos panasza folytán már döntött is a m. kir. Közigazgatási Biróság és 1678/1926. P. sz. ítéletével kimondotta, hogy a mesterséges halastavakból származó jövedelem kereseti adó alá tartozik.

Az ügy fontosságára való tekintettel a Közigazgatási Biróság ítéletének azt a részét, amelyik a kereseti adó kivételének törvényességére vonatkozik, az alábbiakban szöszserint közöljük.

„I. A panaszosnak... község határában egy 420 katasztrális hold területű mesterséges halastava van, amelynek jövedelme után az 1924. évi IV. t.-c. 2. §-ához csatolt s annak kiegészítő részét alkotó a) melléklet A) részének 1., 3. pontja (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a kereseti adóra vonatkozólag 300/1925. P. M. szám alatt kiadott H. Ö. 2. §. 1. pontja értelmében kereseti adót vetettek ki.

A panaszos a kereseti adónak a kivételét törvényellenesnek tartja azért, mert az 1922. évi XXIII. t.-c. 2. §-a, valamint az ezen törvény végrehajtása érdekében kiadott 180.000/1922. számú pénzügyminiszteri utasítás 15. §-a szerint az általános kereseti adó alá nem tartoznak, a földadó alanyainál, a mező- és erdőgazdasági termelés stb. továbbá az ezekkel kapcsolatos mellékiparágak jövedelmei, ha ezek a saját nyers termékeiknek ipari feldolgozás nélkül való eladására szorítkoznak.

Röviden a panaszos szerint a halgazdaság az östermelés fogalma alá és körébe tartozik s mint ilyennek a jövedelme az általános kereseti adó alá nem eshetik.

A panaszos ezt a felfogását többrendbeli pénzügyminiszteri rendeletben foglalt kijelentésekkel s az 1921. évi XXXIX. t.-c. 29. §-ában s az ezen törvény végrehajtási utasításában foglaltakkal is alátámasztani igyekszik.

Vitatja továbbá, hogy a m. kir. minisztérium, illetve a m. kir. pénzügyminiszter az 1924. évi IV. t.-cikkkel s az ahhoz csatolt mellékletekben foglalt rendelkezésekkel nem nyert olyan felhatalmazást, amely szerint a kereseti adóról szóló törvény rendelkezéseit rendeleti uton megváltoztathassa, már csak azért sem, mert a hivatkozott mellékletekben az egyenes adók között a kereseti adóról említés nem történt, amiért is panaszos felfogása szerint, a kereseti adóról szóló törvénynek rendeleti uton történt megváltoztatása törvényellenes és a 300/1925. P. M. számú hivatalos összeállításnak a fent idézett kereseti adó törvénnyel és végrehajtási utasításával ellentétes rendelkezései joghatállyal sem bírnak.

Mindezek alapján annak a kimondását kéri, hogy a mesterséges halastavából eredő jövedelme után kereseti adót kivetni nem lehet.

A m. kir. közigazgatási bíróság ezzel a panasszal szemben megállapította azt, hogy a jelen panaszos ügyben 300/1925. számú H. Ö. 51. (1) pontja szerint hatályát veszített 1922: XXIII. t.-c. s ezzel összefüggően ugyancsak hatályát veszített 180.000/1922. sz. végrehajtási utasítás rendelkezései nem alkalmazandók s ebben az ügyben az 1925. évi január hó 1-től kezdődő hatállyal életbeléptetett s a törvényes felhatalmazás mellett törvényes hatáskörben kibocsátott 300/1925. számú H. Ö.

intézkedései az irányadók, amiért is a panaszt az alábbi okokból alaptalannak találta s annak helyet nem adhatott.

Az államháztartás egyensúlyának helyreállításáról szóló 1924. évi IV. törvény 1. §-ával jóváhagyott és az ország törvényei közé iktatott II. számú jegyzőkönyv IV. cikke, illetve ezzel kapcsolatban a most idézett törvény 2. §-ának (1) bekezdése szerint, teljes felhatalmazást nyert az akkori és minden azt követő kormány, hogy az ebben a bekezdésben részletezett teendők tekintetében s az 1. §-ban becikkelyezett jegyzőkönyvekben vállalt kötelezettségekből kifolyóan, a szükséges intézkedéseket a fennálló és az idevonatkozó törvényektől eltérő rendeletekkel is foganatosíthassa.

Ugyanezen törvényhely (2) bekezdésének b) pontja különös felhatalmazást ad arra, hogy a kormány az egyenes adók és illetékek tételeinek újabb megállapítását és az egyes közszolgáltatásoknak újja szervezését is elrendelhesse.

A törvény 4. §-a szerint pedig arra nyert a mindenkori kormány felhatalmazást, hogy amennyiben a törvény végrehajtása során az tűnnék ki, hogy az abban kilátásba vett intézkedések nem elegendők arra, hogy az államháztartásnak az egyensúlya a 2. §-ban említett pénzügyi tervezetben megállapított időtartam alatt egészséges és tartós alapokon eléérések, pótlólag megtehesse minden intézkedést akár a kiadások apasztása, akár a bevételek fokozása, akár mindkettő útján oly mérvig s oly módon, amint az szükséges ahhoz, hogy a jelzett cél eléérések anélkül, hogy a kormánynak a szükséges intézkedések miatt előzetesen a törvényhozáshoz kelljen fordulnia.

Erészben a törvény 5. §-a szerint mindössze annyi korlátozás lett megállapítva, hogy a kormány a tervezett intézkedéseit a nemzetgyűlés által ecélből alakított külön ellenőrző bizottságnak bejelenteni köteles.

Végül a jelen panaszos ügyet érdeklően a törvény 2. §-ához csatolt a) melléklet A) részének I. 3. pont (2) bekezdése szerint a pénzügyminiszter fel lett hatalmazva, hogy a pénzügyi törvényekről, utasításokról és rendeletekről hivatalos összeállításokat adhasson ki.

Az elmondottak egybevetéséből nyilvánvaló az, hogy a m. kir. pénzügyminiszter akkor, amidőn a kereseti adóról a már többször említett 300/1925. számú ugynevezett hivatalos összeállítást kibocsátotta s ezt a H. Ö.-t az ellenőrző bizottságnak is bemutatta, a törvényben nyert felhatalmazás útján törvényesen járt el, továbbá törvényes felhatalmazása volt arra is, hogy ebbe a H. Ö.-ba az előbbi törvényektől eltérő adójogi intézkedéseket vehessen fel.

Ebből kifolyólag, minthogy a fenforgó jogvitás ügyet a szanalási törvény alapján kibocsátott H. Ö. alapján kell eldönteni, feleslegessé vált annak eldöntése, hogy a H. Ö.-nak a törvényesség szempontjából kifogásolt szakasza (2. §. 1. pont) ellentétben áll-e az általános kereseti adóról szóló 1922. évi XXIII. t.-c. intézkedéseivel.

Megjegyeztetik, miszerint a földadóra vonatkozólag az 1925. évi 100. P. M. sz. alatt kiadott H. Ö. I. fejezet 2. §-ának 8. pontja szerint a mesterséges halastavak nem tárgyai a földadónak, kétszeres adóztatás címén sem lehetett tehát a kereseti adó alól való mentességet igényelni.

Végül panaszosnak az a kifogása, hogy a m. kir. pénzügyminiszter a kereseti adó tekintetében az addigi kereseti adó törvénytől és utasításától eltérő rendelkezéseket még azért sem tehet és erészben a hivatalos összeállítás kiadására sem jogosult, mert a többször hivatkozott 1924. évi IV. t.-c. 2. §-ához fűzött a) melléklet B. feje-

zetének II. „Egyenes adók“ tétele alatt a kereseti adó felemlítve nincs, figyelembe nem jöhet, mert ez a körülmény a fent felsorolt s felhatalmazást tartalmazó törvényhelyek általános intézkedései mellett, egészen közömbös.

A m. kir. közigazgatási bíróságnak fenti döntése szerény nézetünk szerint nem helytálló.

Az 1924. évi IV. t.-c. alapján, bár e törvény kétségtelenül széles körű felhatalmazást ad a kormánynak, nem volt joga a pénzügyminiszter urnak ahhoz, hogy az általános kereseti adóról szóló törvénynek egyes intézkedését rendeleti uton megváltoztassa. Az 1924. évi IV. t.-c. 6. §-ának 2. pontja részletesen felsorolja azokat a törvényeket, illetőleg törvényszakaszokat, amelyek hatályukat veszítik, ezek között azonban az általános kereseti adóról szóló 1922. évi XXIII. t.-c.-nek egyik szakasza sem található. Viszont az 1924. évi IV. t.-c. 2. §-ának b) mellékletében felsorolt egyenes adók között sem történik említés az általános kereseti adóról, következőleg a vonatkozó törvény egyes intézkedéseinek rendeleti uton való megváltoztatásához a pénzügyminiszter urnak törvényes felhatalmazása nem volt.

Felfogásunk szerint helytelen a közigazgatási bíróság ítéletének idevonatkozó megállapítása. A szóbanforgó esetben semmiképen sem lehet helyes a kiterjesztő törvénymagyarázat. Amikor egy ilyen nagyfontosságú elvnek az áttöréséről van szó, hogy alkotmányunk értelmében törvényt csak törvény helyezhet hatályon kívül és amikor a minisztérium ettől eltérő rendelkezés megtételére nyert felhatalmazást, kétségtelen, hogy a vonatkozó intézkedést nem kiterjesztőleg, de megszorítólag kell magyarázni.

Az 1924. évi IV. t.-c. 2. §-a általában szól „egyes adók“-ról, ennekfolytán a közigazgatási bíróság ítéletének indokolása szerint felesleges volt az általános kereseti adóra külön is hivatkozni, az egyenes adók összefoglaló kitételben nyilván benne van az általános kereseti adó is. Ez az okfejtés kétségtelenül igaz, azonban esetünkben az 1924. évi IV. t.-c. 2. §-ának 2. pontja kifejezetten mondja: „különösen felhatalmaztatik a kormány, illetőleg a mellékletben említett esetekben az ott megjelölt miniszter, hogy a mellékletben foglalt részletezés szerint... a szükséges intézkedéseket megtehesse.“ Tehát az egyes minisztereket az intézkedések megtételében köti „a mellékletben foglalt részletezés“. Vagyis olyan intézkedést, amelyről a mellékletben említés nem történik, meg sem tehetnek. Már pedig, miként kimutattuk, a mellékletben az általános kereseti adóról szó sincs.

Meg kell állapítani, hogy a pénzügyminiszter ur maga is érezte, hogy nincs a dolog egészen rendben, épen ezért nem egy külön rendeletben helyezte hatályon kívül az általános kereseti adóról szóló törvény egyes rendelkezését, hanem arra felhasználta a 19,900/1925. évi P. M. sz. rendeletet amelyik az 1925. évi általános kereseti adó, továbbá a jövedelem- és vagyoadó bevallások beadásának szabályozása tárgyában jelent meg. Egész újszerű dolog, hogy a vallomási határidőket megállapító rendeletben ilyen nagyfontosságú intézkedés történjék, vagyis hogy a hatályban levő törvénnyel ellentétes rendeleti intézkedés lásson napvilágot.

Érdemes kissé részletesebben is foglalkozni a most hivatkozott rendelettel. Ennek a rendeletnek a 2. §-a határozza meg az általános kereseti adó bevallás adására kötelezetteket. A rendelet 1/a. pontja igen helyesen a törvényhelyre való utalással állapítja meg, hogy kik tartoznak az általános kereseti adóra nézve bevallást adni. Már a 2. pont, amelyik megállapítja a mesterséges halastavakból származó jövedelem általános kereseti adó kötelezettségét, eltér ettől az egyébként csak helyesnek

mondható rendszertől, azonban utalás sem történik arra, hogy ezzel a rendelkezéssel ellentétes törvény hatályon kívül helyeztetik. Az 1922. évi XXIII. t.-c. 2. §-a pedig világosan kimondja: „nem tartozik általános kereseti adó alá a földadó alanyainál a mező- és erdőgazdasági termelés, szőlő és kertművelés, továbbá az ezekkel kapcsolatos mellékiparágak jövedelmei, ha ezek a saját nyers-termékeinek ipari feldolgozása nélkül való eladására szorítkoznak.” Ennek a törvénynek a végrehajtása tárgyában kiadott 180.000/1922. P. M. sz. rendelet 6. §-nak 5. pontja is megállapítja, hogy a haltenyésztsé csak abban az esetben vonható kereseti adó alá, ha azt nem mező- és erdőgazdasággal kapcsolatban, hanem külön folytatják.

A fent kifejtettek szerint a 19.900/1925. P. M. sz. rendelet vonatkozó intézkedésének törvényellenességén mit sem változtat, hogy ezt az intézkedést utóbb a pénzügyminiszter ur az általános kereseti adóról szóló hivatalos összeállításba is felvette. Hivatalos összeállításokat joga van a pénzügyminiszter urnak kibocsájtani, azonban kétségtelen, hogy a hivatalos összeállításba is csak törvényes rendelkezések vehetők fel.

Ki kell még térnünk az 1924. évi IV. t.-c. 4. §. 1. pontjára, amely kimondja: „felhatalmaztatik a kormány, valamint minden azt követő kormány, hogy amennyiben a jelen törvény végrehajtása során az tűnnék ki, hogy az abban kilátásba vett intézkedések nem elegendők arra, hogy az államháztartásnak az egyensulya a 2. §-ban említett pénzügyi tervezetben megállapított időtartam alatt egységes és tartós alapokon elérjék, pótlólag megtehesse minden intézkedést akár a kiadások apasztására, akár a bevételek fokozása, akár mindkettő útján, oly mérvig és oly módon, amint az szükséges ahhoz, hogy a jelzett cél elérjék anélkül, hogy a kormánynak a szükséges intézkedések miatt előzetesen a törvényhozáshoz kelljen fordulnia”. Még e felhatalmazás alapján sem lehet mondani, hogy joga lett volna a pénzügyminiszter urnak a kereseti adóról szóló törvénynek rendeleti uton való megváltoztatásához. Kétségtelen, hogy a tőgazdaságoknak kereseti adóval való megrovása semmi esetre sem lehet alkalmas az államháztartás egyensulyozása céljából az állami bevételek fokozására, annál kevésbé, mert hiszen a kereseti adóból származó bevételek a községek háztartását illetik. Egyébként is a Nemzetek Szövetsége magyarországi biztosának jelentéséből az tűnik ki, hogy nem ugyan az adózó állampolgárok, de az állam pénzügyeinek szanalása az előirt programot meghaladó mérvben sikerült és az állambevételek az előirányzott bevételeket általában meghaladják, következésképpen nem is lehetett oka, sem joga a pénzügyminiszter urnak ahhoz, hogy az állami bevételek fokozása céljából, illetőleg az államháztartás egyensulybáhozása érdekében törvényrontó rendeleti uton újabb kereseti adó alanyokat statuáljon.

Végül még foglalkoznunk kell az 1917. évben kibocsátott 49.473 P. M. sz. rendelettel, amelyik alapján a pénzügyminisztérium az Országos Halászati Egyesülethez intézett leiratában vitatja a kereseti adókötelezettség fennállását.

E rendeletre sem hivatkozhatik a pénzügyminiszter ur mint jogforrásra. A kivételes hatalomról szóló törvény hatálya az 1922. évi XVII. t.-c. 6. §-a értelmében megszűnt és az ott foglalt intézkedés szerint, e törvény életbelépésétől számított 6 hónapon belül e pénzügyminiszteri rendelet tárgyában törvényjavaslat előterjesztve nem lett, így tehát megállapítható, hogy a tőgazdaságok ezen az alapon sem esnek általános kereseti adó alá. Egyébként

is a szóbanforgó háborus rendelet csupán a pénzügyminisztériumnak egy intern utasítása volt a pénzügyi hatóságokhoz, a szóbanforgó rendelet kihirdetve nem lett és azt a pénzügyi hatóságok végre sem hajtották.

Mindezek alapján arra a következtetésre kell jutnunk, hogy a kibocsájtott pénzügyminiszteri rendelet, amelyik a halastavak általános kereseti adó kötelezettségét megállapítja, törvényellenes.

Végül felhívjuk a figyelmet arra, hogy ugyancsak az 1924. évi IV. t.-c.-el kapcsolatban Gaál Gaston és dr. Exner Kornél igen éles okfejtéssel kimutatták, hogy a földadó kulcsának rendeleti uton történt felemelése szintén törvénytelen. (L. a Magyarság című napilap 1926. március 19. és 23.-i számában.)

A kecsege és a tokfélék.

Fogás és tenyésztés.

Irta: báró Szurmay Sándor, ny. honv. min., gyal. tábornok.

A *kecsege* a vérteshalak rendszeréhez és pedig a tokfélék családjához tartozik. Magyarországnak legértékesebb, teljesen szálszékű, finom ízű, igen megbecsült, közismert hala, mely eléri a nyolc kilós súlyt is. Hazája a Fekete- és Kaspi-tengerek rendszeréhez tartozó folyók. De előfordul Szibéria vizeiben is. Nálunk a Duna és a Tiszában, valamint ezeknek egynémely mellékfolyójában tartózkodik állandóan, míg Ausztria és Németország területén igen ritkán fogják a Dunában.

A *kecsege* a víz fenekén járó hal, mely a vizek legmélyebb helyeit kedveli, főképen az agyagos talajt keresi és szívesen huzódik meg a mederbe szakadt fák és tuskók, valamint sziklák mellett. Zavaros áradásoknál a partmelletti forgókba megy és kimelegedéskor májusban, június elején felkeresi ivóhelyeit, ahol szép, csendes időben a folyam medrében, agyagos talajra rakja ikráját. Legtöbbször fognak halászaink e halakból vándorlásaik alatt, iveri idején és a nyári hónapokban, amidőn eledel után járnak s végül augusztus vége felé, amikor állandó fészkeikbe vonulnak. Leginkább *laptató*-hálóval* és *kecével*** fogják, de közönséges fenekes horoggal is, melynek 100—120 horoggal ellátott inát sulyokkal este leeresztik a víz fenekére és hajnalban szedik föl. A horgokat gilisztával, harcsaféreggel (tiszavirág lárvája), lótetűvel stb. csalizzák föl.

Ezen fogási módok mellett van azonban még egy másik is, mely a vérteshalak megejtésére alkalmas és amely a maga nemében szinte egyedülálló. Ezen fogási mód lényege abból áll, hogy *csalínélküli, fényesre csiszolt vagy ónozott, esetleg nikkelezett, tehát fénylő fehér horgot* eresztenek a fenékre oly módon, hogy az a fenék fölött lebegjen. A *kecsege* és rokonai, a tokok (vizák) ezzel az üres fényes horoggal játszanak, farkukkal csapdossák, míg az igen éles horog testükbe be nem vágódik és megfogódnak. Igen furfangos módon van kieszelve az egész készség, miért is részleteiben is leírjuk.

A *kecsege* fogására kicsiny, 1—1½ cm-nyi hajlással bíró horgokat használnak. Ezekből 100—120 darabot felkötnek a horogínra és azt sulyokkal megterhelve a

* 70 méter hosszú, háromsoros tükrö kerítőháló.

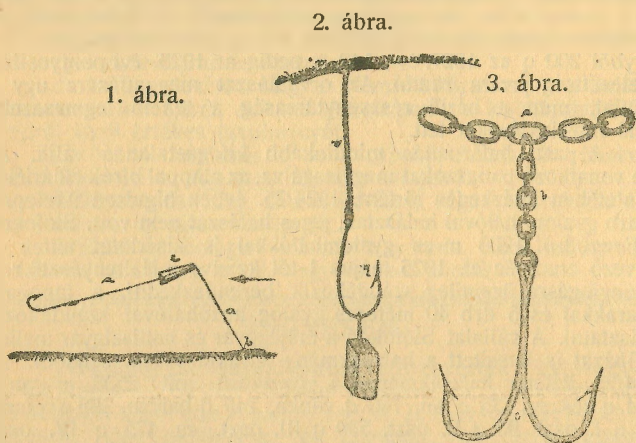
**Kis háló, melyet csónakról egy ember kezel oly módon, hogy téglával és lólabrácsontokkal megterhelve merőlegesen leeresztik a fenékre és azon csuszik a háló a csónakkal együtt lefelé az árral. A *kecsege* a háromsoros hálóba akad.

folyón keresztül leeresztik a víz fenekére. Az egyes horgok szerelése és felkötése azonban teljesen elüt a többitől, amint az az 1. ábrából kivehető.

A horogpatonya (a) a víz fenekén fekvő ínra (b) van rákötve. Hogy azonban a horog a víz fenekére ne ereszkedjék, a patonyra föl van fűzve egy háromszögletű csontagula alakú dugó (c), mely könnyű lévén, fölfelé viszi és a víz feneké fölött körülbelül egy arasznyira lebegve tartja a horgot. De mivel a dugó háromszögletű és a víz sodra ferde síkján találja, az nyugtalanul forgolódik és a horgot is meg-megmozgatja, az játszik és fénylik a vízben, miért is az arra vetődő kecsege hamar megtalálja és játék közben rajtavész. A gönyűi és komáromi halászok ezzel a készséggel nyáron igen sikeresen dolgoznak.

A tokok (vizák) fogásánál azonos szerszámot használnak úgy a Volga mentén, valamint régebben — amidőn még volt ilyen halunk — a magyar Dunán is, csakhogy erősebb kivitelben és némileg eltérő szerelésben. A fényes

horog (2. ábra, b) már arasznyi hosszú, a patony (a) és az ín (a1) pedig erősebb zsinag vagy kötél és az úszó egy darab nyárfa vagy vörösfűz, mely a horog hajlására van kötve és úgy tartja azt a víz feneké fölött, miként azt a 2. ábra mutatja.* (A 2. ábra fordítva szemlélendő!)

Néhány évtizeddel ezelőtt még a magyar Aldunán használták a nagy vizák fogására a láncos vizahorgot, mely hasonló elven alapszik, csakhogy a horog láncra lefelé lógott a fenék fölött. Mivel akkoriban még 500 kilós vizák is jöttek föl a Dunán, horogderéknak (3. ábra, a) hajókötőláncot használtak,** melyen megfelelő távolságban cserkeláncokon (b) függtek a két- vagy háromágú élesre kifent és fényesre kicsiszolt horgok (c). Ezekkel a 160—200 m hosszú láncokkal tavasszal, nyár elején, midőn a viza és a tok a Fekete-tengerből jöve a Dunán felvonult — különösen a Kazán-szoros tájékán — átkötötték a folyót és a vizák, tokok ugyancsak a fényes horgokkal játszva akadtak meg. Ezelőtt 30 évvel magam is láttam még az orsovai halpiacon ily óriási, horgon fogott vizákat, melynek egyes ikrás példányai egy-egy vékára való gyönyörű, nagyszemű, szürke káviárt szolgáltattak. De még 20 évvel ezelőtt a tolnai Dunában is fogtak évenként 6—8 darab tokot és vizát, előbbi 2—30 kiló, utóbbi 20—80 kilós súlyban. Most már 3 éve mult, hogy ott az utolsót, egy 80 kilós vizát keritettek jégzajlásakor dr. Isgum Adám halászhálójukba. Csak a jó

Isten tudja, akad-e még a jövőben is legalább mutatónak néha egy-egy ily értékes nagy hal magyar halász hálójába!

*

Amint a fentiekből látjuk, nagy értékük dacára sem a kecsegek, sem a tokfélék a sporthorgász szempontjából nem sorolhatók azon halak közé, melyek mint „sporthalak” szóba jöhetnének. Mégis, nagy szegénységünk mellett halas vizekben, javasolom kecsegek vizek mellett lakó horgásztársaimnak, hogy kíséreljék meg a kecsegek fogását horognyeles egyes horgokkal. Azt hiszem, megérné a fáradságot ez a kísérlet a kecsegeknek oly kedvenc tartózkodási helyein, ahol össze szoktak verődni. Nem lesz nehéz ezen helyeket a hivatásos halásztól megtudni, mert ezek igen jól ismerik azokat, hisz ott fogják bizonyos időben tömegesen e nemes halakat. Sikeresnek és mulatságosnak ígérkezik ez a horgászat kikötött csónakról, nehéz ölommal leeresztett, akár felcsalizott, akár csupasz fényes horoggal, még inkább a víz feneké fölött élénken perdülő, csillogó, éles horgokkal szerelt fémforgóval, melynek helyét sűrűen változtatjuk oly módon, hogy a horgot mindig odébb visszük, míg a kecsegre rátalálunk. Bizonyára magammal együtt hálásan venné minden horgász társunk az e téren esetleg szerzett tapasztalatok közreadását.

*

A kecsegek óvásához, szaporulatához és esetleges tenyésztéséhez is lenne néhány szavunk. Bár — sajnos — nem rendelkezünk pontos statisztikai adatokkal, mégis bizonyos az, hogy miként a viza és a többi tokfélék ma már annyira megfogytak hazánkban, hogy esztendő telnek el, míg halászaink egyet-egyet fognak, azonképen lényegesen megfogytak a kecsegek is. Gyermekkoromból emlékszem még arra, hogy Szegeden állandóan igen-igen sok kecsege került ki a Tiszából a piacra. Ma bizonyára sokkal kevesebb ily halat fognak, mert ellenkező esetben nem menne ritkaságszámba Budapesten ez a kitünő hal a halkereskedőknél és a vendéglőkben is. Ennek okát a vizek szabályozása mellett legnagyobbbrészt abban látjuk, hogy e halnak okszerű kimélése épúgy nem történik meg sehol hazánkban, mint a többi halaké. Bár a fogható kecsegeinek minimális hossza 30 centiméterrel van megállapítva, halászaink saját kárukra a 20 centiméteres hosszúságukat, de talán még kisebbeket is kifognak és akad kereskedő is, aki azokat az arasznyi halacskákat büntetlenül, nyíltan kirakatába is kiteszi és eladja. Mi sem természetesebb, mint az, hogy az ily gazdálkodás mihamarabb ezen hal teljes kipusztításához vezet, hacsak ezt a visszaélést erőlyesen meg nem torolják és annak véget nem vetnek. De a kimelési idő betartását is vasszigorral kellene ellenőrizni és ezt az időszakot, mely most április 1-től június 15-ig van megállapítva, egy hónappal eltolni, mert tudunkkal áprilisban még nem ívik a kecsege, inkább, ha hűvösebb az idő, még június 15-ike után is. A minimális méret pontos betartása és a kimelési időnek olyatén megállapítása mellett, hogy az május 15-től július 15-ig tartson, hamarosan megjavulna ezen kitünő hal állománya, míg annak, ha e halakat már az ivarérettség elérése előtt fogjuk és az ívás megtörténte előtt vagy azonközben üldözzük, csak pusztulás lehet a vége.

A kecsege tenyésztésére is történtek már kísérletek nálunk. Még I. Rákóczy György fejedelem a XVII. század derekán Sárospatakról Székelyhid táján fekvő egyik bőforrasú tóba vitetett télen növendékkecsegeket és azokkal benépesítette a tavat. Szánkokon vitték a

* Lásd Herman Ottó: A magyar halászat könyve I. kötet 217. lapját.

** Lásd Herman Ottó: A magyar halászat könyve I. kötet 369. lapját.

hordókba tett halakat és hogy össze ne törődjenek, a hordó mindkét fenekén egy arasznyira attól vászon ellenzőket csináltak. Szilárdi János krónikája szerint* e halak néhány esztendőn át meg is voltak abban a tóban, de amidőn egy felhőszakadás áttörte a tó gátját, a szép halak az érben és a nádas, sáros rétségre elszéledtek. Gosztonyi Mihály földbirtokos, hirneves tógazdánktól tudjuk továbbá, hogy ő is megkísérelte nem is oly régen a kecsegék tenyésztését. A halastóba helyezett kecsegék igen szépen fejlődtek és megnöttek, de az állóvízben nem ívtak meg és így nem tudták tenyészteni.

Szerintünk ezen sikertelen kísérlet nem riaszthat vissza bennünket további próbáktól, mert amint a sebes pisztrángtól tudjuk az érett ikrát elvenni, megtermékenyíteni és rövid idő alatt kikeltetni, azonképen a kecsegénél is annál inkább kell ezt megkísérelnünk, mert folyóvizeinkből mindig meg tudjuk fogni az ívásra érett halakat és az oly kis áldozattal berendezhető költőtelep elvégezhetné a többit. De meg kellene kísérelni azt is, hogy valamely agyagos talaju és erős hozzáfolyással bíró tóban nem-e ívnának meg mégis a kecsegék.

Amely tógazdaság közelében tehát anyahalak nagyobb nehézség nélkül megszerezhetők, ott mindenestre nagyon érdemes ezzel a kérdéssel foglalkozni, mert ha sikerül a különben igen szapora kecsege tenyésztése — amiben nincs okunk kételkedni — nagy mennyiségben oly exporthalat termelhetnénk, mely hamarosan méltó társa lenne a külföldön oly nagyon keresett balatoni fogasnak. De jutna, maradna nekünk is és megmentenők ezt az értékes halat a pusztulástól.

*Lásd Herman Ottó: A magyar halászat könyve I. kötet 113. lapját.

Pontyjárás.

Írta: L. Kiss Aladár.

Utánnyomás tilos.

A ponty életmódjának kutatásánál legérdekesebb fázis az, mely bizonyos időszakokban egyrészt ösztöne, másrészt valamely külső kényszer folytán *vándorlásában* nyilvánul meg.

A tapasztalatnak és megfigyelésnek évek hosszú sorára kell hivatkoznom, hogy némileg is megközelítem azt a valóságot, mely a következtetések fundamentumára építi fel ezen állatfajnak életkeringését.

Mert mik azok a segédeszközök, melyek közvetlen rendelkezésünkre állhatnak, hogy tulajdonképen a homályban tapogatódzva állítsunk fel magunknak világos, elfogadható tételeket és szabályokat, hogy a hálnak, előttünk nem látható, vízi életmódját megismerhessük?

Az egyik segédeszköz az általunk közvetlen használt horogkészség, mellyel a pontyot eleméből kiemeljük a másik pedig közvetve maga a természet: a víz, a szél, az eső, a felhő, a meder alakulatok, a föld. Ezen két tényező összejátszásának ugyanazon vagy különböző eredménye adja meg azután nekünk a biztos alapot arra, hogy helyesen tudjunk következtetni.

Miután tisztán gyakorlati (horgászati) szempontból veszem figyelembe az előálló eseteket és természetismereti tényeket is csak a dolog természetéből kifolyólag fogok érinteni és épen ez alapon hagyom figyelmen kívül azokat az észleleteket is, melyek a halászatnál (nem horgászatnál) állanak elő.

Mindezt pedig azon oknál fogva teszem, hogy a kezdő horgászt mindjárt eleve rávezessem azon dolgok

mélyebb szemléletére, melyeket maga körül közvetlen megfigyelhet.

Igy a pontynak járását, szokását, ösztönét, alkalmazkodását könnyen megfigyelhetem, ha összegezem az éveken át nyert gyakorlati tapasztalatokat, melyeket egy bizonyos vízkörzeten (horgászó területen) belül szereztem.

(Folyt. köv.)

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

A Balatoni Halászati Társulat f. évi május hó 18-án tartotta rendes évi közgyűlését báró Inkey Pál elnöklete alatt Siófokon. A közgyűlés lefolyásáról a következőket jegyezhetjük fel: A napirend előtt Pallaghy Dezső, ny. tábornok meleg szavakkal emlékezett meg br. Inkey Pál elnökké választásának 15 éves és Bariss Gyula igazgatóságának 25 éves fordulójáról. Indítványára a közgyűlés elhatározta, hogy érdemeiket jegyzőkönyvbe foglalva örökíti meg.

Az igazgató jelentése szerint a *bérlő részvénytársaság* az 1926. évre megállapított kötelezettség fejében 50 millió helyett 90 millió fogasszülőikrárt helyezett ki, a pontyhalasítás fejében pedig kereken 35 q ivadékkal népesített, úgy, hogy összül még 65 q pontyivadék lesz pótlólag kihelyezendő. A *Haltenyésztő és Halkereskedelmi r. t.* eddig kereken 342 q ivadékokat helyezett ki, melyből 200 q az 1927. évi, 142 q pedig az 1928. évi pontyosítási kötelezettség javára irandó. Az orvhalászat meggátolására egy a társulat, mint a bérlő részvénytársaság a lehető legmesszebb menő intézkedéseket tett.

A parti halárusítás mindinkább kifogástalanná válik. Az erre vonatkozó panaszokat megvizsgálva, az alappal bírók elhárítása tekintetében intézkedés történt. 1924/25. évben hígvízen 9 telepről 24 drb gyalom hálóval halásztak, jeges halászat nem volt, Siófokról és Fonyódról 1200 m-es gyalomhálókkal is kísérletet tettek — kedvező eredménnyel. 1926 május 1-től kezdve a *Haltenyésztő r. t.* a pontyfogásra üzemi szándékozik berendezkedni, s tapogató kosarakkal és 5 drb 40 méteres gyalog húzóhálóval szándékozik halásztatni. A vállalat Siófokon a műjéggvár és hallisztgyár mellett hűtőházat is létesített a halzsákmány elraktározása céljából. Az 1924/25. üzletév halzsákmánya a következő volt: 2538 q garda, 7544 q keszeg, 135 q őn, 740 q csuka, 749 q harcsa, 288 q ponty, 112 q I. oszt. 93 q II. oszt. 530 q III. oszt. és 475 q IV. oszt. fogasszülő, összesen 12,004 q hal amely igen kedvezőnek mondható. A bérlő részvénytársaság 220 halaszt és 50 munkást foglalkoztatott.

Az 1925 év pénztári számadása szerint 2.453,527,771 K. bevétellel szemben 2.453,527,771 K. kiadás merült fel.

Az 1926 évi költségvetésben 128,238 pengő bevétel és 128,033 pengő kiadás szerepel, mely összegben a tagok közt felosztandó járandóság mintegy 122.640 pengőt tesz ki. A közgyűlés az igazgató tiszteletdíját 8 q pontyhus árában, 1896 pengőben, utazási és irodatartási átalányát 2000 pengőben állapította meg.

Számvizsgálókká Knoblauch Tivadar, Róka Lajos és Schmidt Jenő választottak meg.

A halászati jogtulajdonosok számában mindössze annyi változás állott be, hogy az elhunyt tőszegi Freund Ferenc helyébe annak jogutódai léptek.

Ráth Aladárné szül. Nagy Irén szepezdi lakos abbéli kérelme ügyében, hogy a társulat az 1900 óta neki ki nem fizetett haszonbért valorizálva térítse meg, a közgyűlés akként határozott, hogy kérvényező telekkönyvi végzéssel vagy egyéb hiteles okmánnyal mutassa ki halászati jogát, mert addig, míg ezt nem teszi, a haszonbérek felosztása az eddigi módon fog történni.

A balatoni horgászok egyesületének, valamint a balatonboglári sporthorgászok beadványa tekintetében a közgyűlés akként határozott, hogy a törvény által nem tilalmazott halászatot május hó 1-től kezdve a horgászok részére is engedélyezi.

Végül a közgyűlés elhatározta, hogy a jövő gyűlés helye Keszthely vagy Badacsony lesz.

A Győri Sporthorgászok Egyesülete — mint értesülünk olyan összetartással és lelkesedéssel működik, hogy nemsokára tető alá hozza a Duna partján *saját székházát*. Tudomásunk szerint ez lesz az első sporthorgász egyesület hazánkban, mely állandó, saját otthon épít fel magának.

Az ilyen eredményes szervezkedés körül nagy érdemei vannak *Veőreös György* ny. árvaszéki elnöknek az egyesület elnökének, *Mesterovics Iván* kir. gazd. főfelügyelő és halászati társulati igazgatónak és a kiváló győri sporthorgászoknak, akik közül *L. Kiss Aladár*, mint lapunk egyik szakavatott sporthorgász-munkatársa, olvasóink előtt is jól ismert név.

A Soroksári Dunaági Halászati Társulat f. é. április hó 10-én tartotta évi rendes közgyűlését Ráczkevény Praxa János

társulati elnök elnöklété alatt. Elnök évi jelentésében röviden vázolta az elmúlt év eseményeit, majd a pénztáros terjesztette a közgyűlés elé a múlt évi zárszámadásokat, melyek szerint az átfutó tételekkel együtt 202.492,000 K. bevétellel szemben 190.922,000 K. kiadás mutatkozott. A közgyűlés az évi jelentést és a zárszámadásokat tudomásul vette. A tárgysorozat utolsó pontja az 1926. évi költségvetés volt, melyet — az Országos Halászati Egyesület támogatására megszavazott évi 750.000 koronás tétellel együtt — 4.000,000 Koronában állapított meg a közgyűlés és elnök javaslatára ennek fedezésére 1400 koronás holdankénti járulék kivetését határozta el. Ezek után több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést bezárta.

N.

IRODALOM—KÖNYVISMERTETÉS.

Archivum Balaticum.

A Magyar Nemzeti Múzeum kiadásában megjelent a jelenleg Révfülöpön működő Balatoni Biológiai Állomás tudományos folyóiratának első füzeté. Az új intézmény igazgatója *Hankó Béla dr.* egyet. m. tanár vezető helyen ismerteti benne az állomás feladatát, keletkezése történetét és a Balatont. A tó halászatát főleg a *br. Wlassics Tibor* által kiadott „Balatoni kalauz” adatai alapján, magyar és német nyelven.

Filarszky Nándor dr. a Nemzeti Múzeum növénytárának igazgatója a Branchipuson élő Characium-algákról közöl önálló vizsgálatai alapján nagyértékű tanulmányt.

H. Gams, a Bodeni tó biológiai állomásának vezetője a Potamogetonokról francia nyelven,

dr. Szalay László a Magyar Nemzeti Múzeumból a Balaton Hydracarina faunájáról, *Schenck Jakab* pedig a kisbalatoni Gémtelepről közli értékes tanulmányát.

Az önálló értekezések sorát *Abonyi Sándor dr.* főiskolai tanáré fejezi be az Apuscancriformis himjeiről.

A 96 oldalas, szép, illusztrált füzet végén hydrológiai irodalmi szemle és hírek találhatók.

A Balatoni Biológiai Állomás folyóirata, hazai tudományos irodalmunkban hézag pótló, nagy értéket jelent.

VEGYESEK.

Vízszennyező iparvállalatok félrevezették a hatóságokat Ausztriában. Az Oesterreichische Fischerei Zeitungban igen érdekes dolgokat közöl erre vonatkozólag *Dr. E. Neresheimer*. Ismételt megemlíti, hogy patakokban és folyókban vízfertőzést elkövető gyárak a hatóság előtt egész elmés módon igyekeztek szennyvizeik ártalmatlanságát bebizonyítani.

Hivatalos ellenőrzés mellett elzárható varsákat és ketrecek helyezett el, bennök élő halakkal, a patakba vagy folyóba, közvetlenül a szennyvizek beömlése alatt, úgy hogy a halak állandóan a szennyvízáramban voltak kénytelenek élni ebben a fogságukban. Megfelelő intézkedés történt, pl. a varsa vagy ketrec kulcsának hatósági letétbe helyezésével, hogy minden csalás lehetősége kizárassék. Ha már most 8 vagy 14 nap múlva a betett halakat még elevenen és vigan uszkálva találták, a biológiai kérdésekben nem egészen jártas hatósági személy érthető okokból adhatta a következő nyilatkozatot: „Ha a halak ebben a koncentrált szennyvízben sem pusztultak el, annál kevésbé következhetik be ez az eset

lejjebb a vízfolyásban, hol a szennyvesz víz már erősen felhigul. Kétségen felül bebizonyított tehát, hogy ezen gyár szennyvesz vízével teljesen ártalmatlan és a halászok panasza mindenképpen jogosulatlanok.”

Ezzel a „kísérlettel” cellulóze gyárak és más igen ártalmas szennyvizeket lebocsátó üzemek a közigazgatási hatóságot egészen helytelen ítélőhatalra bírták úgy, hogy a hatóságok jóhiszeműsége sem volt kétségbe vonható

A szennyvesz vizek biológiáját ismerő szakember természetesen azonnal tisztában van azzal, hogy a leírt kísérlet egyáltalán nem bizonyíték a rothadásra képes szerves anyagokkal telített szennyvizek esetében, mert ezek rothadásának megindulásához idő kell, s így káros hatásukat csak a beömléstől távolabb, sokszor csak sok kilométerrel a beömlés alatt fejtik ki, oxigén hiányt okozva. A kísérlet csakis azt bizonyíthatta, hogy a szennyvesz vizek nem tartalmaztak mérgeket. De hiszen ezt ugyis tudjuk. A cukor-, keményítő-, stb. gyárak szennyvesz vizei nem mérgek, veszélyességüket a halakra csak a rothadásuk következtében beálló oxigénhiány okozza, meg az a körülmény is, hogy bizonyos gombák (*Sphaerotilus*, *Leptomitus*) tömeges tenyésztését okozva a folyó vízben, e gombák későbbi elpusztulásával másodlagosan is oxigénhiány állhat be, mely legtöbbször a halak tömeges pusztulásával, megfulladásával jár.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesülés szerint május hó folyamán a nagybani halarak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élő ponty	nagy	32.000—34.000 K
	közép	30.000—31.000 „
	kicsi	28.000—29.000 „
„ jegelt „	nagy	18.000—25.000 „
	közép és kicsi	16.000—22.000 „
Fogassüllő	I. oszt.	75.000—80.000 „
	II. „	60.000—65.000 „
	III. „	50.000—55.000 „
	IV. „	40.000—45.000 „
Jegelt harcsa	5 kg.-on felül	35.000—50.000 „
	2—5 kg.-ig	25.000—40.000 „
Csuka	nagy	30.000—35.000 „
	közép és kicsi	20.000—26.000 „
Balatoni keszeg és garda		6.000— 8.000 „

A kereslet lanyha, az árak ingadozók.

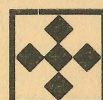
SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Dr. S. I. — Budapest. Az új halászati törvény még nem lépett életbe. Végrehajtási utasításán most munkálkodnak. Míg ez utóbbi el nem készül, addig a törvény egyes szakaszait autentikusan nem magyarázhatjuk. Remélhető, hogy a törvény nem sokára életbe lép, amiről lapunk olvasóit idejében értesíteni fogjuk, s a végrehajtási utasítást egész terjedelmében leközöljük

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

F. W. LÜHRIG A.-G. GÖTTINGEN SPORT- ÉS HORGÁSZÓ-ESZKÖZÖK GYÁRA

Világos és sötét bambusz-, Hickory-, Grenhart- és gerelyfából készült, valamint Tonkin-horgászbotok, dobó-, fonó- és csukahorgászásra szolgáló hasított horgászbotok, fa- és fémcsévék, olasz és közönséges fonócsalik, mesterséges csalétek halak és legyek, mindenfajta pedzók és horgok, elsőrendű kender- és selyemhorgászssinorok, halaskosarak és vedrek, kender- és drótszákók stb. különleges gyártása.

KÉPES ÁRJEGYZÉKET KIVÁNATRA, MINTÁT SZÁMLA ELLENÉBEN KÜLDÜNK. KÉPVISELŐT KERESÜNK.

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI R.-T.

Központi iroda:
BUDAPEST, V., BÉLA-UTCA 8.
Telefon 79—46. és 113—52.

Budapesti kereskedelmi telep és raktár:
BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCA 3.
Telefon nappal: József 48—48, éjjel: Budafok 128.

Veszünk és eladunk mindenfajta halat minden mennyiségben, szállítunk saját tőgazdaságainkból kitenyésztett gyorsnövésű, nemes egy- és kétnyaras tenyészpontyot és tenyészanyapontyokat.

HALÁSZHÁLÓK

legjobb minőségű, 3—2-sodratú, hosszú-szállú kenderfonalból készült, úgyszintén, haláskötelek, inslég, horog, halász-célnák készen és megrendelésre kaphatók.

HIRSCHFELD ÁRMIN
DEBRECEN, JÓZSEF KIR. HERCEG-U. 38.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég
és kötél, hálófonal,
para-fa-alattság, reb-
zsinór

minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA RÉSZV.-TÁRSASÁGNÁL BUDAPEST

Főüzlet:
IV., Ferenc József-rakpart 6-7.
A Ferenc József-híd és Erzsébet-
híd között.
Telefon: József 61-48.

Fióközlet:
VII., Thököly-út 16.
A Keleti pályaudvar indulási
oldalával szemközt.
Telefon: József 61-17

Központi iroda:
BUDAPEST,
V., Alkotmány-utca 20.

Halászlé és gazdasági felszerelések:

halászcsonakok, haltartók, csónakbarkák, apacsutok, nádvagókések, csáklák, húzó- és kormányvezetők (kőrisfából), sport- és luxuscsonakok, evezők. **Kötélárúk:** ruhaszáritókötél, rudalókötél, nyakló, marha- és borjúkötél, istráng, szántógyeplű, nyereg stb. gyártása és eladása

Az árúk kiválóságáról
személyesen
meggyőződhet!

HIRMANN ISTVÁN IPARTELEPEI VÁC

Telefon: 179-51. KÓSDI-ÚT 52. • (Vasút mellett.) • TELEFON 72. Kérjen árajánlatot!

ZIMMER FERENC HALKERESKEDELMI RÉSZV.-TÁRS.

BUDAPEST
KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

TELEFON { Közp. Vásárcsarnok: József 48—94.
Iroda Vármház-körút 13. " 35—39.
Fiók-üzlet József-tér 13. " 150—65.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

HALNAGYKERESKEDEÉS

TELEFON nappal: JÓZSEF 113-54.

BUDAPEST

TELEFON éjjel: JÓZSEF 49-06.

ÁRUSÍTÓ HELY:
IX., KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

KÖZPONTI IRODA:
V., SZÉCHENYI-UTCA 1.

TELEFON: 154-44, 154-45.

TELEP ÉS IRODA:
IX., CSARNOK-TÉR 5. SZÁM.

MEGVESSZÜK tőgazdaságok egész haltermését, SZÁLLITUNK a Magyar Tőgazdaságok Részvénytársaság kezelésében levő tőgazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat és megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tőgazdaságok részére különféle haltakarmányt.